Ασκητές μέσα στον κόσμο: Επιστροφή από την άλλη ζωή

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 24 Οκτωβρίου, 2022

Όταν ήμουν εννέα χρόνων παιδί – διηγείται ο π. Σ. – στις 29-5-1962 έπαιζα με άλλα παιδιά και ξαφνικά ένα με χτύπησε πολύ δυνατά.

Έχασα την συνείδησή μου. Μετά είδα ότι η ψυχή μου βγήκε από το σώμα και ξεκίνησε να πάη προς μία κατεύθυνση που εκεί ήταν πολύ σκοτάδι. Αιφνιδίως παρουσιάστηκε ένας Άγγελος φωτεινός, με κράτησε στην αγκαλιά του και έτσι όπως τον κρατούσα και εγώ, ξεκίνησε να πετά προς τα πάνω με μεγάλη ταχύτητα.

Στην πορεία μας έβλεπα τα τελώνια το ένα πάνω από το άλλο, και τους δαίμονες να κάθωνται εκεί, αλλά εμείς περνούσαμε από μακρυά και με μεγάλη ταχύτητα.

Μας σταμάτησαν στο τελευταίο τελώνιο, γιατί είχα κλέψει το στυλό ενός συμμαθητού μου. Αλλά ο Άγγελος είπε: «Τον πηγαίνω στον Κύριο» και συνεχίσαμε. Φθάσαμε σ’ ένα μέρος όπου από πάνω ξεχυνόταν πολύ δυνατό φως και μπορούσα να βλέπω μόνο προς τα κάτω. Ο Άγγελος στάθηκε λίγο πιο πάνω και είπε: «Κύριε, αυτός είναι ακόμα πολύ μικρός». Τότε άκουσα μια γλυκειά και ωραιότατη φωνή να απαντά στον Άγγελο: «Αυτός θα με διακονήσει».

Αμέσως ο Άγγελος με πήρε και αρχίσαμε να πετάμε πάλι προς τα κάτω πολύ γρήγορα. Με πήγε στο Νοσοκομείο, όπου βρισκόταν το σώμα μου και το έβλεπα. Ο Άγγελος με άφησε χωρίς να πη τίποτε και έφυγε.

Έπειτα συνήλθα και σχεδόν αμέσως ξέχασα το συμβάν. Το θυμήθηκα όμως πολύ καλά όταν έγινα μοναχός το 1995 (μετά από τριάντα τρία χρόνια) και είχα αποφασίσει να λάβω και την ιερωσύνη.

Νομίζω ότι ο Θεός το είχε θάψει στην μνήμη μου για να εκδηλωθή ελεύθερα η βούληση και η επιλογή στην κλήση μου.

*(Από το βιβλίο «**Ασκητές μέσα στον κόσμο**», Κεντρική διάθεση βιβλίου: Ιερόν Ησυχαστήριον «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος», Μεταμόρφωσις Χαλκιδικής)*

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*